

عنوان مقاله:

ارائه الگوی مناسب توزیع فضایی پارکهای شهری (مطالعه موردی: منطقه ۷ شهرداری تهران)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و مطالعات محیطی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید علی علوی - تربیت مدرس

زینب شاهرخی - تربیت مدرس

علی گل محمدی - تربیت مدرس

علیرضا گروسی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

فضای سبز شهری از کاربریهای مهم شهرها به شمار آمده که از آن همانند شش های تنفسی شهرها یاد شده است. اما متأسفانه به دلیل برخی عوامل، ایجاد و توسعه فضای سبز شهری همواره با مشکلات و کمبودهایی روبرو شده است. در این پژوهش تلاش شده است؛ ضمن ارزیابی وضعیت موجود توزیع و پراکندگی فضاهای سبز شهری و پارک های شهری منطقه ۷، اولویت های مکانی توسعه این فضاها به لحاظ توزیع فضایی مناسب در ۷ شهرداری تهران مورد مطالعه و تحلیل قرار گرفته است. روش انجام این پژوهش به صورت توصیفی و تحلیلی صورت گرفته است؛ و سپس با استفاده از تکنیک های تلفیقی سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و روش ارزیابی چند عامله (MCE) و مدل سلسله مراتبی (AHP)، عوامل مختلف موثر بر استقرار بهینه پارک های شهری در محدوده مورد مطالعه، بررسی شده است. نتایج به دست آمده نشان داده است که: در الگوی توزیع مکانی فضای سبز شهری منطقه ۷ بین نیاز شهروندان به فضای سبز و وجود سطوح و فضاهای سبز رابطه منطقی وجود نداشته است. در ضمن مرحله دوم نیز؛ طبقه بندی مکان های موجود در سطح شهر برای ایجاد پارک های شهری در طیف های گوناگون از رنگ تیره تا رنگ روشن صورت گرفته است. نقشه خروجی تولید شده رستری بوده و طیفی از مکان های بسیار نامناسب تا بسیار مناسب را نشان داده است. به طوری که نواحی با رنگ تیره تر از قابلیت بیشتری برای پذیرش و استقرار مراکز اسکان موقت محسوب شده است. و نواحی با رنگ های روشن تر به علت دارا نبودن معیارهای مناسب جهت استقرار اینگونه مکان ها مناسب برای استقرار پارک های شهری نمی باشند.

کلمات کلیدی:

توزیع فضایی، فضای سبز، پارک، منطقه ۷ تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1309111>

